

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Handlingsplan för integration av tredjelandsmedborgare

(2017/C 185/08)

Föredragande: Karl VANLOUWE (BE-EA), ledamot, flamländska parlamentet och delstatssenator**Referensdokument:** Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – Handlingsplan för integration av tredjelandsmedborgare

COM(2016) 377 final

POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉN

Allmän ram och grundprinciper

1. Europeiska regionkommittén välkomnar kommissionens handlingsplan för integration av tredjelandsmedborgare ⁽¹⁾ mot bakgrund av den ständigt ökande mångfalden i samhället i EU och behovet av att integrera dessa människor fullt ut i vårt samhälle. Kommittén lyfter fram vikten av integration, en ömsesidig process som involverar såväl tredjelandsmedborgarna som värdsamhället.
2. Kommittén anser att integration ska ses som en dynamisk, interaktiv och tillfällig process som gör det möjligt för tredjelandsmedborgare att till fullo bli delaktiga i värdsamhället och sträva efter att klara sig själva, och som uppmuntrar interaktion med och deltagande i värdsamhället.
3. Kommittén betonar att integration är medlemsstaternas behörighet enligt fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUF-fördraget) ⁽²⁾ och gör det möjligt att på EU-nivå fastställa åtgärder för att ge incitament och stöd till medlemsstaterna i syfte att främja integrationen av tredjelandsmedborgare som vistas lagligt på deras territorium, och att detta exkluderar all harmonisering av medlemsstaternas lagar och regler. Kommittén efterlyser fortsatta ansträngningar för att övervaka subsidiaritetsprincipen och erinrar om att medlemsstaternas åtgärder på detta område måste följa EU:s regelverk, inklusive EU:s gemensamma grundprinciper för en integrationspolitik för invandrare.
4. Kommittén påpekar att den egentliga integrationspolitiken genomförs på de politiska nivåer som ligger närmast medborgarna. Därför behövs i synnerhet en strategi för flernivåstyre där tonvikten särskilt ligger på de lokala och regionala myndigheterna, med tanke på att det främst är de som konfronteras med integrationens utmaningar och möjligheter.
5. Kommittén pekar i den politiska debatten på vikten av att använda korrekt terminologi när det gäller de olika kategorierna av nyanlända. Handlingsplanen avser enbart nyanlända (migranter, flyktingar och personer som åtnjuter subsidiärt skydd) som är medborgare i ett tredjeland och vistas lagligt i EU. Medborgare i EU-länder vars föräldrar eller far- eller morföräldrar härstammar från ett tredjeland samt unionsmedborgare som har utövat sin rätt till fri rörlighet och deras familjemedlemmar omfattas alltså inte av denna handlingsplan.
6. Kommittén understryker att integration som politiskt område inte kan stå för sig självt och per definition berör klassiska politikområden som utbildning, sysselsättning, välfärd, folkhälsa, bostäder osv., och att integrationspolitiken därför i idealfallet genomförs horisontellt med hänsyn till integrationens utmaningar och möjligheter på alla politikområden.
7. Kommittén betonar att integration är en dubbelriktad process som ska passa in i ett sammanhang med rättigheter och skyldigheter, och att detta gäller för såväl tredjelandsmedborgaren som värdsamhället, som båda måste ta sitt ansvar.

⁽¹⁾ COM(2016) 377 final.⁽²⁾ Artikel 79.4 i EUF-fördraget.

8. Kommittén betonar att integrationen i bästa fall är slutresultatet av asyl- och migrationspolitik och att handlingsplanen därför inte får betraktas isolerat från bl.a. förslagen från kommissionen om det gemensamma europeiska asylsystemet ⁽³⁾ och den nya partnerskapsramen med tredjeländer inom den europeiska migrationsagendan ⁽⁴⁾.

9. Med tanke på att sysselsättning i stor utsträckning bidrar till att tredjelandsmedborgare kan integreras i samhället kopplar kommittén samman blåkortet i kommissionens förslag om laglig migration med översynen av direktivet om villkor för tredjelandsmedborgares inresa och vistelse för högkompetent anställning ⁽⁵⁾.

Utmaningar och möjligheter i samband med integration

10. Europeiska regionkommittén delar kommissionens analys om att icke-integration av tredjelandsmedborgare skulle innebära en enorm förlust för såväl tredjelandsmedborgarna som för värdsamhället och att de samhälleliga och ekonomiska kostnaderna av att inte integrera tredjelandsmedborgare skulle kunna överstiga investeringarna i integrationspolitik och den potential dessa kan ha.

11. Kommittén är övertygad om att en bra integrationspolitik är en nödvändig förutsättning för att komma till rätta med att tredjelandsmedborgarna lyckas förhållandevis sämre sett till arbetsmarknaden, utbildning, inkomst, bostäder, hälsa, samhälleligt engagemang och social sammanhållning såsom framgår av OECD:s indikatorer ⁽⁶⁾.

12. Kommittén uppmanar i likhet med kommissionen till mer skräddarsydda åtgärder och är övertygad om att integrationspolitiken måste ta mer sikte på den stora mångfalden inom de olika grupperna av tredjelandsmedborgare och deras varierande behov. En bra integrationspolitik vilar alltså på skräddarsydda lösningar och utgår inte från att alla åtgärder passar alla lika bra. Hänsyn behöver tas till bland annat språkkunskaper, kulturell bakgrund, utbildningsnivå, väntad vistelsetid, invandringsskäl, kompetens, arbetslivserfarenhet, eventuella traumatiska upplevelser osv. Lokala och regionala myndigheter är väl lämpade för att kunna bemöta den stora mångfalden bland tredjelandsmedborgare och deras specifika behov, och kan erbjuda en arena för att utbyta kunskaper och erfarenheter på detta område. Inom ramen för detta hänvisar ReK till bra metoder där man arbetar utifrån ett individperspektiv med integrations- och medborgarskapskurser som anpassas efter tredjelandsmedborgarens behov.

13. Kommittén välkomnar att kommissionen och Europaparlamentet ⁽⁷⁾ är helt på det klara med att integrationspolitik i allmänhet och arbetsmarknadsintegration av flyktingar i synnerhet inte får bedrivas på bekostnad av politiska åtgärder som riktar sig till andra utsatta grupper i värdsamhället.

Att skapa ett sammanhållet samhälle

14. ReK betonar att vårt europeiska samhälle vilar på grundläggande normer och värderingar som demokrati, rättsstat, yttrandefrihet, religionsfrihet, jämställdhet mellan män och kvinnor, mänskliga rättigheter, solidaritet, tolerans osv. Kommittén välkomnar även att kopplingarna mellan integration och dessa normer och värderingar togs upp i dialogen om rättsstaten under rådets (allmänna frågor) sammanträde den 24 maj 2016 ⁽⁸⁾ och vill uppmana de kommande EU-ordförandeskapen (Malta och Estland) att fullfölja denna dialog i syfte att utveckla en djupare förståelse inom medlemsstaterna, EU-institutionerna, de lokala och regionala myndigheterna och det civila samhället om hur dessa normer och värderingar kan skyddas och ingå i integrationen.

15. Kommittén är övertygad om att integrationen bara kan lyckas om både tredjelandsmedborgarna och värdsamhället förstår och accepterar dessa europeiska normer och värderingar. Detta är i linje med tanken att integrationspolitik bör omfatta medborgarintegration och samhällsbyggande och att lämpliga verktyg för att skapa ömsesidig förståelse därför måste tas fram och främjas på olika nivåer med lämpligt stöd från EU:s sida, inklusive medborgarutbildning i form av såväl traditionella kurser som innovativa undervisningsformer.

⁽³⁾ COM(2016) 272 final, COM(2016) 270 final och COM(2016) 271 final.

⁽⁴⁾ COM(2016) 385 final.

⁽⁵⁾ COM(2016) 378 final.

⁽⁶⁾ Indikatorer på migranters integration (Indicators of immigrant integration) 2015, OECD (2015).

⁽⁷⁾ Flyktingintegration behövs omgående, men inte på bekostnad av sårbara grupper (Integration of refugees needed but not at expense of vulnerable groups), pressmeddelande från Europaparlamentet ref.: 20160530STO29645 (2016).

⁽⁸⁾ Ordförandeskapets icke-officiella dokument inför rådets (allmänna frågor) sammanträde den 24 maj 2016 – dialog om rättsstaten (13 maj 2016).

16. ReK framhåller behovet av att utveckla mekanismer som å ena sidan stärker solidariteten och samarbetet mellan EU:s samtliga regioner och å andra sidan stärker samarbetet mellan de olika myndigheterna och specialiserade aktörerna. Att öka medvetenheten hos medlemsstaternas regeringar, som är behöriga på asylområdet, är en central utmaning.

17. Kommittén hänvisar här till bra metoder för att integrera tredjelandsmedborgare i samhället genom kurser i samhällsorientering, så att de på ett interaktivt sätt kan bekanta sig med europeiska normer och värderingar och levnadssättet i värdlandet. Syftet är att hjälpa dem att skaffa sig de verktyg de behöver för att fullt ut delta i samhället.

18. Kommittén föreslår att man ska kartlägga initiativ i olika EU-medlemsstater där tredjelandsmedborgare ombeds underteckna en förklaring om engagemang och deltagande med bland annat grundläggande normer och värderingar, och ta reda på hur dessa initiativ påverkar samhället i fråga samt sprida resultaten och erfarenheterna från sådana ordningar så att de lokala och regionala myndigheterna kan dra nytta av dem. ReK betonar att inte bara tredjelandsmedborgarna utan också lokalbefolkningen aktivt bör engagera sig för dessa grundläggande normer och värderingar.

19. Kommittén upprepar att integration är en dubbelriktad process där även värdlandet har en uppgift att fylla. Värdsamhället måste låta tredjelandsmedborgare delta aktivt genom att undanröja hinder och ge dem tillträde till grundläggande tjänster. Det måste även organisera integrationsprocessen på ett sådant sätt att tredjelandsmedborgarna kan lära känna det samhälle de lever i. Särskilt när det gäller familjemigration kan värdsamhället spela en viktig roll i integrationsprocessen. I första hand handlar det om medlemsstaterna och de lokala eller regionala myndigheterna, men därutöver är icke-statliga organisationer, det civila samhället, den privata sektorn, religiösa gemenskaper eller etniska minoritetsgemenskaper i värdsamhället viktiga partner i integrationspolitiken.

20. Kommittén påpekar också att alla dessa olika aktörer har ett ansvar för att förbereda värdsamhället för tredjelandsmedborgarnas ankomst och stimulera acceptans, och betonar vikten av att värdsamhället informeras på ett korrekt sätt.

Politiska prioriteringar till stöd för integration

Åtgärder före avresan/ankomsten

21. Kommittén är övertygad om att integrationsprocessen bäst tar sin början – om så är möjligt – då tredjelandsmedborgaren ännu befinner sig i sitt ursprungsland.

22. Kommittén påpekar att kunskaper i värdlandets språk är oundgängliga för att man ska integreras väl och att det brukar ta tid att lära sig ett nytt språk. Redan i dag anordnar olika EU-medlemsstater språkundervisning eller språktest innan tredjelandsmedborgaren kommer till värdlandet. På så sätt befinner sig tredjelandsmedborgaren så kort tid som möjligt, eller inte alls, i värdlandet utan att kunna uttrycka sig på det lokala språket, något som underlättar interaktionen med det lokala värdsamhället. Detta får naturligtvis inte vara ett villkor för att bevilja skydd till flyktingar eller personer som åtnjuter subsidiärt skydd.

23. För att kunna tillämpa skraddarsydda lösningar påpekar kommittén att mottagningssamtal med tredjelandsmedborgaren är nödvändiga instrument för att få en bättre uppfattning om tredjelandsmedborgarens och värdsamhällets förväntningar. Dessa mottagningssamtal skulle om så är möjligt delvis kunna äga rum redan i ursprungslandet, så att tredjelandsmedborgaren så snart han eller hon befinner sig i värdsamhället helt och hållet kan koncentrera sig på själva integrationsprocessen.

24. Kommittén betonar vikten av åtföljande åtgärder inom ramen för rådgivning till värdsamhället inför tredjelandsmedborgarens ankomst, särskilt i samhällen där flyktingar vidarebosätter sig.

Utbildning

25. ReK välkomnar kommissionens fokus på utbildning som ett av de viktigaste politikområdena för en framgångsrik integrationspolitik och begär inom ramen för detta att man fortsatt slår vakt om subsidiaritetsprincipen.

26. Kommittén betonar att det är en prioritet att man lär sig värdsamhällets officiella språk för att tredjelandsmedborgarna och deras barn så snabbt som möjligt ska kunna interagera med värdsamhället för att tillgodogöra sig sina rättigheter och fullgöra sina skyldigheter. Det är viktigt att man även här anpassar utbildningen efter tredjelandsmedborgarens profil och särskilda behov.

27. Kommittén hänvisar till de bra metoder som finns i grundskolan och på gymnasiet för att ta emot och undervisa tredjelandsmedborgare med annat modersmål, där skolor kan skräddarsy undervisningen för tredjelandsmedborgare genom att placera dem i separata klasser, genom särskilt stöd i en vanlig klass eller i en blandform ⁽⁹⁾.

28. Kommittén hänvisar till de bra metoder som finns för att överbrygga språkliga barriärer, t.ex. översättare och kontakttolkar i undervisningen som hjälper lärare och stödpersonal så att tredjelandsmedborgare som ännu inte behärskar värdlandets språk ändå kan interagera med utbildningsanstalter där deras barn får undervisning.

29. Kommittén välkomnar förslaget från kommissionen om att vidare undersöka vilka möjligheter som finns för att få till stånd kurser i samhällsorientering på gymnasiet, eftersom det är viktigt att alla informeras om de lagar, normer och värderingar och den kultur som råder i värdsamhället, och föreslår att detta ska göras även inom vuxen- och yrkesutbildningen.

30. Kommittén efterlyser extra fokus på 16–18-åriga tredjelandsmedborgare som ofta är i slutet av den obligatoriska skolgången och i många fall ännu saknar de verktyg de behöver för att påbörja en yrkesutbildning eller högre studier eller lyckas på arbetsmarknaden.

Integration på arbetsmarknaden och tillgång till yrkesutbildning

31. ReK välkomnar att kommissionen omnämner arbetsmarknadsintegration som en prioritet när det gäller tredjelandsmedborgares möjlighet till etablering och delaktighet i samhället med tanke på att tredjelandsmedborgare, i synnerhet kvinnor, generellt har en lägre sysselsättningsgrad jämfört med inrikes födda ⁽¹⁰⁾.

32. Kommittén efterlyser system, möjligen via praktikplatslösningar, liksom rådgivning och juridiskt stöd, så att tredjelandsmedborgare kan komma ut på arbetsmarknaden så snabbt som möjligt. Det öppnar möjligheten att träna språket praktiskt genom kontakt med arbetskamrater och på så sätt skapa nätverk som kan leda till ett arbete och möjligheten till egen försörjning.

33. Vi välkomnar inom ramen för integration i utbildningsväsendet och på arbetsmarknaden åtgärder som ger tredjelandsmedborgare som inte längre är skolpliktiga en andra chans att förvärva en grundläggande yrkesutbildning och öka sin lämplighet för utbildning.

34. Kommittén är övertygad om att en riktad ekonomisk arbetsmigration kan bidra till att komma till rätta med problemen med en åldrande befolkning i arbetsför ålder, bristen på vissa typer av arbetskraft och trycket på våra socialförsäkringssystem, men betonar att mottagandet och den efterföljande integrationen av flyktingar samt principen om familjeåterförening i första hand ska ses som något som ligger i både värdsamhällets och migrantens intresse och som baseras på grundläggande rättigheter och internationella skyldigheter och inte felaktigt framställas som lösningen på våra arbetsmarknadsproblem.

35. Kommittén är medveten om behovet av att snabbt och korrekt kunna bedöma tredjelandsmedborgares akademiska och utbildningsmässiga kompetens och kvalifikationer med tanke på att det är en prioriterad åtgärd att låta tredjelandsmedborgare delta på arbetsmarknaden eller förbereda dem för den via yrkesutbildning. Därför gäller det att följa upp bland annat hur kommissionens förslag inom ramen för den nya kompetensagendan för Europa faller ut ⁽¹¹⁾.

⁽⁹⁾ <http://www.flanderstoday.eu/education/okan-schools-help-youngsters-feel-home-flanders>

⁽¹⁰⁾ Eurostat: Migrantintegration på arbetsmarknaden i EU (2016).

⁽¹¹⁾ COM(2016) 381 final.

36. Kommittén betonar i samband med översynen av blåkortsdirektivet ⁽¹²⁾ att det är helt nödvändigt för ekonomierna i EU att vi lockar till oss högkvalificerad arbetskraft för faktiska vakanser.

37. Kommittén välkomnar varmt det sociala trepartstoppmötet den 16 mars 2016 om flyktingkrisen, men efterlyser att även utbildningsvärlden får ett ord med i laget, med tanke på att den utgör en viktig partner som kan hjälpa debatten om (arbetsmarknads)integration framåt.

Tillgång till grundläggande tjänster

38. Kommittén understryker återigen att man tydligt måste skilja på (ekonomiska) migranter och flyktingar eller personer som åtnjuter subsidiärt skydd, särskilt i den politiska debatten om tillgången till grundläggande tjänster med tanke på att olika målgrupper kan ha olika behov, vilket gör att en helt annan ansats behövs. ReK betonar dock att behovet att möjliggöra en lyckad integration är något som berör alla tredjelandsmedborgare som vistas lagligen i EU.

39. Kommittén betonar att det kommer an på medlemsstaterna att utforma sina socialförsäkringssystem och noterar att man i den politiska debatten i olika medlemsstater lyfter fram försäkringsprincipen och därmed väljer en stegvis uppbyggnad av vissa sociala rättigheter, även för tredjelandsmedborgare, på basis av inbetalda avgifter.

40. Kommittén efterlyser inom hälso- och sjukvården ett större fokus på psykvårdsaspekten, som framför allt kan vara relevant vid mottagning och integration av flyktingar som upplevt krig eller andra traumatiska händelser, särskilt barn och unga.

41. Kommittén är medveten om att medlemsstaterna har rätt att begära av migranter som inte har rätt till skydd enligt internationell rätt att dessa vid ankomsten till värdsamhället kan sörja för sitt eget uppehälle och alltså inte behöver göra anspråk på socialförsäkringssystemet.

42. Kommittén påpekar att man alltid bör lägga tillräcklig vikt vid subventionerade boenden, även om de boende, tredjelandsmedborgare såväl som andra, på sikt bör kunna klara sig själva så att de kan finna boende på den privata marknaden.

43. Kommittén välkomnar kommissionens ståndpunkt att ingen integrationspolitik får bedrivas på bekostnad av politik som riktar sig till andra utsatta grupper i värdsamhället.

Aktivt deltagande och social delaktighet

44. ReK välkomnar att kommissionen med detta kapitel i sin handlingsplan förordar ett aktivt medborgarskap där tredjelandsmedborgare inte är nyanlända för evigt, utan så snabbt som möjligt blir delaktiga i värdsamhället, oavsett nationalitet, och uppmuntrar därför inte bara till integrationspolitik, utan även till medborgarintegration och samhällsbyggande.

45. Kommittén delar kommissionens uppfattning att integration inte enbart handlar om att tala språket och hitta sysselsättning, utan även om att aktivt delta i samhället och det civila samhället. Bland annat därför är det så viktigt att integrationen av tredjelandsmedborgare inte bara är något som erbjuds eller pådyvlas dem på politisk väg, utan att det civila samhället också involveras.

46. Kommittén anser att förutom att formellt lära sig värdsamhällets officiella språk genom undervisning, så utgör interaktion med det civila samhället en nödvändig informell ram för tredjelandsmedborgaren, så att han eller hon kan använda och öva sig i de nya språken, och därigenom på ett mycket handfast sätt blir förtrogen med dem.

47. Kommittén är liksom kommissionen övertygad om att när tredjelandsmedborgare engagerar sig i det civila samhället stimuleras dialogen och den ömsesidiga förståelsen mellan tredjelandsmedborgaren och värdsamhället, ökar värdsamhällets acceptans och tvingas diskriminering och rasism tillbaka.

48. Kommittén stöder kommissionen i dess uppmaning till medlemsstaterna att se till att rätten till skydd mot diskriminering och rasism respekteras, och efterlyser en aktiv politik för lika möjligheter och icke-diskriminering för att stärka ett delat medborgarskap.

⁽¹²⁾ Se fotnot 5.

Politiska instrument till stöd för integration

Samordning av politiken

49. ReK välkomnar kommissionens ansträngningar att i samband med att man omvandlar dagens nätverk med nationella kontaktpunkter för integration till ett europeiskt integrationsnätverk satsa mer på spridning av bra metoder, särskilt i samarbetet med det civila samhället och lokala och regionala myndigheter.

50. Kommittén uppmanar kommissionen att se till att det europeiska integrationsnätverket blir en plattform för att uppmuntra till och stötta att man på statlig, regional och lokal nivå handlar på ett sätt som präglas av samarbete och delat ansvar vid utformningen av integrationspolitik samt vid samordningen och behörighetsfördelningen ⁽¹³⁾.

Finansiering

51. Utan att förneka att det hör till medlemsstaternas egna befogenheter beklagar ReK att medlemsstaterna inom ramen för den fleråriga budgetramen 2014–2020 har anslagit mindre medel till integration via sina nationella program för Asyl-, migrations- och integrationsfonden (Amif) trots att behoven på senare tid har ökat, inte minst mot bakgrund av den pågående migrations- och asylkrisen och humanitära krisen.

52. Kommittén gläder sig åt att kommissionen i budgetförslaget för 2017 strävar efter att öka EU:s ekonomiska stöd via Amif till medlemsstaterna när det gäller integrationspolitiken.

53. Kommittén är övertygad om att man måste kunna hitta synergier mellan de olika EU-fonder som kan stödja integrationspolitiken. I första hand handlar det förstås om Amif, men också inom ramen för Fonden för inre säkerhet, Europeiska socialfonden (ESF), Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf), Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling (Ejflu), Europeiska havs- och fiskerifonden (EHFF) och fonden för europeiskt bistånd till dem som har det sämst ställt (Fead) måste det vara möjligt att inrymma särskilda integrationsprojekt ⁽¹⁴⁾.

54. ReK uppmanar kommissionen att överväga att inrätta ett särskilt tematiskt mål för integration inom sammanhållningspolitiken efter 2020 för att säkerställa en mer effektiv och målinriktad koncentration av resurser från ESI-fonderna till integrationsprojekt. När det gäller programperioden 2014–2020 bör förvaltningsmyndigheterna ges ytterligare riktlinjer som är så tydliga och detaljerade som möjligt om integrationsåtgärder som berättigar till finansiering från ESI-fonderna.

55. Kommittén uppmanar till att man gör det så enkelt som möjligt för medlemsstater, lokala och regionala myndigheter och det civila samhället att lämna in förslag till nationella program inom ramen för de olika fonderna, och välkomnar därför bland annat förslaget från kommissionen om att i större utsträckning använda sig av partnerskapsmekanismerna.

56. Kommittén efterlyser en bredare och mer målinriktad användning av Interreg till stöd för integrationsprojekt, bland annat genom en förändring av reglerna och prioriteringarna i de relevanta operativa programmen. Kommittén betonar den centrala roll som europeiskt territoriellt samarbete kan spela i fråga om att förbättra integrationspolitiken, särskilt på lokal nivå, genom att främja synergier och utbytet av god praxis.

57. Kommittén ber kommissionen att minska den alltför tungrodda administrationen och byråkratin i samband med kontrollmekanismerna i de olika EU-fonder som används för integrationsprojekt så att medlemsstaternas och de lokala och regionala myndigheternas energi kan satsas på integrationspolitiken ute på fältet, utan att för den skull göra avkall på den motiverat stränga kontroll som ska se till att offentliga medel används på ett ändamålsenligt sätt.

58. Kommittén ber kommissionen att låta den skräddarsydda strategi som integrationspolitiken kräver även få inflytande på kontrollmekanismerna i de olika EU-fonder som används för integrationsprojekt, utan att för den skull göra avkall på den motiverat stränga kontroll som ska se till att offentliga medel används på ett ändamålsenligt sätt.

⁽¹³⁾ Artikel 79.4 i EUF-fördraget.

⁽¹⁴⁾ "Synergies between the Asylum Migration and Integration Fund (AMIF) and other EU funding instruments in relation to reception and integration of asylum seekers and other migrants", Europeiska kommissionen, 2015.

De lokala och regionala myndigheternas roll

59. ReK påpekar återigen att den egentliga integrationspolitiken främst genomförs på lokal och regional nivå, och att det är där man konfronteras mest direkt med integrationens utmaningar och möjligheter.

60. Kommittén ber därför kommissionen att ta hänsyn till de lokala och regionala myndigheternas specifika behov och även involvera och stötta dem mer än tidigare i den integrationspolitik som utarbetas, förs eller uppmuntras på EU-nivå.

61. ReK uppmanar kommissionen att uppmuntra och ekonomiskt stödja medlemsstaterna och regionerna under genomförandet av insatser till förmån för integration, särskilt beträffande utbildning, yrkesutbildning och inträde på arbets- och bostadsmarknaden, och att uppmuntra utbyte av god praxis från regioner som redan har genomfört integrationsåtgärder, såsom decentraliserat mottagande.

62. Kommittén önskar att kommissionen i samband med detta betraktar Europeiska regionkommittén, i egenskap av rådgivande EU-organ bestående av företrädare för europeiska regionala och lokala myndigheter, som en prioriterad partner, men även uppmuntrar till andra former av samarbete med lokala och regionala myndigheter, deras sammanslutningar och andra partnerskap, nätverk och plattformar (t.ex. församlingen för lokala och regionala myndigheter i EU och Medelhavsområdet, konferensen för regionala och lokala myndigheter i länderna inom det östliga partnerskapet, gemensamma rådgivande kommittéer, arbetsgrupper, konferensen för perifera kustregioner i Europa, Rådet för kommuner och regioner i Europa osv.) för att få in så mycket synpunkter som möjligt från lokala och regionala myndigheter.

63. Kommittén uppmanar kommissionen att involvera ReK aktivt i sitt arbete för att stödja och sprida bra metoder till lokala och regionala myndigheter, rent specifikt på integrationspolitikens område, före avresa eller ankomst, och integrationspolitik när det gäller utbildning, arbetsmarknad och yrkesutbildning, tillgång till grundläggande tjänster, aktivt deltagande och social delaktighet. Kommittén hänvisar i samband med detta bland annat till den jämförande studie om integrationspolitik som gjorts för Europeiska regionkommitténs räkning ⁽¹⁵⁾.

64. ReK uppmanar kommissionen att göra fortsatta framsteg i frågan om ensamkommande barn i migrationsprocessen, vars förvaltning är en befogenhet för vissa regioner, och uppmanar också kommissionen att uppmuntra medlemsstaterna att fördela bördor och ansvar mellan europeisk, nationell och regional nivå. Vi ser därför fram emot kommissionens nya heltäckande strategi, som ska genomföras som uppföljning till handlingsplanen för ensamkommande barn (2010–2014), så att man tar hänsyn till situationen för försvunna och ensamkommande barn.

65. Kommittén välkomnar kommissionens specifika hänvisning till Share-nätverket med dess "Share City Curriculum"-projekt ⁽¹⁶⁾, där lokala och regionala myndigheter får tillgång till en verktygslåda som hjälper dem vid integrationsåtgärder som riktar sig till värdsamhället inom ramen för flyktingars vidarebosättning.

66. Kommittén uppmanar kommissionen att involvera ReK aktivt i det nya europeiska integrationsnätverket, europeiska migrationsforumet och partnerskapet för integration av tredjelandsmedborgare inom ramen för EU-agendan för städer ⁽¹⁷⁾ samt i utvärderingen och den vidare uppföljningen av de så kallade integrationsindikatorerna.

Brussel den 8 december 2016.

Markku MARKKULA

*Europeiska regionkommitténs
ordförande*

⁽¹⁵⁾ Regulatory Framework on Employment and Funding for Migration and Integration Policies in the EU ("Regelverk om sysselsättning och finansiering för migrations- och integrationspolitik i EU"), Europeiska unionen, 2016.

⁽¹⁶⁾ <http://resettlement.eu/sites/icmc.ttp.eu/files/Introduction%20City%20Curriculum.pdf>

⁽¹⁷⁾ <http://urbanagendaforthe.eu/partnerships/inclusion-of-migrants-and-refugees/>